

>> Carles Llorens i Elisenda Paluzie, a la campanya d'Olot.

>> Un moment de la presentació dels resultats, amb el periodista Josep Puigbó i Alfons López Tena.

A la ciutat dels volcans adormits, territori de gent pacífica, obstinada i molt treballadora, es va plantar la primera llavor de les consultes populars sobre la independència a la comarca amb una reunió celebrada a la seu d'Òmnium Cultural el 28 de setembre de 2009. Un grup de voluntaris van decidir crear la plataforma La Garrotxa Decideix i constituir-se oficialment com a associació cultural, per tenir cobertura jurídica des de bon principi. Van diferenciar tres tipus d'adhesions: les d'entitats sobiranistes que participessin en la gestora, les d'entitats que s'adherissin simbòlicament a la plataforma i les de partits polítics que hi mostressin el seu suport públic però sense formar-ne part oficialment.

25-A / OLOT

L'ERUPCIÓ GARROTXINA

DAVID COROMINA

Calia buscar una definició entenedora i acceptada per tots per explicitar l'objectiu de la plataforma, i van consensuar la següent: «La Garrotxa Decideix és una iniciativa ciutadana que té com a objectiu bàsic i fonamental convocar consultes sobre la independència al major nombre de municipis de la Garrotxa que sigui possible. Per això demanem que els ajuntaments de la comarca es posicionin a favor d'una consulta sobre la independència com la d'Arenys de Munt, celebrada el passat 13 de setembre de 2009. Volem que la gent de la Garrotxa pugui votar Sí o No a la independència».

La primera acció

Es va redactar una moció que es va presentar a tots els municipis de la comarca el dilluns 5 d'octubre de 2009 en nom de la plataforma. A l'Ajuntament d'Olot es va dur a votació al ple que

la corporació va celebrar el 19 de novembre de 2009. La va presentar Jordi Gasulla Flàvia, portaveu de La Garrotxa Decideix. El text proposava al ple adoptar els acords següents: «Felicitar els ciutadans d'Arenys de Munt per la demostració de civisme i democràcia participativa que han dut a terme, convertint una consulta popular en una festa i demostrant que exercir el dret a decidir és possible» i «Donar suport, promovent que hi hagi suficient consens social i es donin les condicions necessàries, a les iniciatives que sorgeixen des de les entitats cíviques o persones del municipi, per a la celebració de la consulta popular per la independència».

Gasulla va acabar dient: «Aquest és un acte de democràcia i enriquiria a tothom que la moció s'aprovés. Vull donar les gràcies a tothom que hi està oferint suport, dir a qui vulgui participar que l'organització és una plataforma transversal i oberta a tothom, i que agraiem qualsevol cop de mà o suggeriment que pugui arribar».

Un cop realitzada l'exposició, els diferents grups es van manifestar respecte de la proposta. Sotmesa la moció a votació, es va aprovar amb 10 vots a favor (7 CiU, 1 ERC, 1 ApG, 1 PSC), 8 abstencions (1 PxC, 7 PSC)

La moció s'aprovà amb 10 vots a favor (7 CiU, 1 ERC, 1 ApG, 1 PSC), 8 abstencions (1 PxC, 7 PSC) i 1 vot en contra (PP)

«Molts nouvinguts es van sentir acceptats per primera vegada»

Mohamed El Idrissi és estudiant de 2n de batxillerat tecnològic, té 18 anys i ha nascut a Vic, però viu a Olot. És d'origen amazic. Ha format part de diferents entitats i associacions de la Garrotxa i va ser un dels fundadors de l'entitat cultural FestaTube, de la qual actualment és col·laborador. Una de les seves aficions és programar pàgines i aplicacions web. Sempre li ha agradat sentir-se part d'un col·lectiu i emprendre nous projectes.

—S'han complert les previsions?

—Sí. Com tot, podria haver estat millor i haver estat un èxit absolut amb un tant per cent molt més alt, però llavors estariem parlant d'un estat ideal on tothom és plenament conscient dels seus drets però sobretot dels seus deures com a ciutadà; per tant, gairebé estariem parlant d'una utopia. A més, s'han de tenir en compte un munt de variables per justificar els resultats obtinguts, que a primer cop d'ull, si no s'està informat, poden semblar pessims.

—Què el va engrescar a fer-se voluntari?

—Segurament la necessitat que hom té de sentir-se útil en una societat i la relació que hi ha entre drets i deures; també el fet de ser una referèndum organitzat per la població civil em va impactar molt, em va agradar. D'altra banda, cal tenir en compte que gran part del meu cercle d'amistats està d'alguna manera lligat amb tota l'organització.

>> *En Mohamed (Met) a la mesa electoral el 25-A, dia de la consulta.*

—Quines tasques va realitzar?

—No m'agradaria emportar-me el mèrit que es mereixen els organitzadors de la plataforma, ja que són ells els qui realment van estar una infinitat d'hores preparant tot el muntatge, i amb això em refereixo a penjar cartells, demanar permisos, córrer amunt i avall i tota la llarga història que hi ha al darrere. Jo vaig fer una de les tasques probablement més senzilles però que també era imprescindible: la d'estar en una mesa i controlar els vots de les persones el 25-A. Paral·lelament a això i pel meu compte vaig intentar difondre la informació a tots els meus contactes, als companys de classe, als amics o coneguts, als veïns... explicant-los la importància del seu vot, i de l'acte en concret.

—Com valora el seu entorn familiar la seva vinculació a Olot Decideix?

—El meu entorn familiar ja s'ha acostumat a veure'm formar part de moltes entitats, associacions, grups i activitats... Aquest cop es tractava d'una vinculació més important, però tot i així ho van veure amb bons ulls; és més, van estar contents que el seu fill col·laborés amb la societat. Aquell dia molts familiars meus van anar a votar.

—Quin ha estat el col·lectiu de nouvinguts que ha votat més en les consultes?

—La meua impressió darrere la mesa va ser bastant bona, vaig veure votar a molts nouvinguts. És més, crec que molts es van sentir per primera vegada acceptats i integrats en la societat.

—Fa un temps va ser víctima de discriminació en un local de nit d'Olot. Ens pot explicar què va passar?

—En realitat ja va sortir publicat a alguns diaris i tampoc es tracta de fer-me pesat. Va ser un fet per a mi molt anecdòtic, mai m'hi havia trobat. Actualment el tema està resolt i no hi ha cap tipus d'inconvenient. He vist qui ho ha relacionat amb el cas de Vic que tots coneixem, però no hi té absolutament res a veure. L'Ajuntament d'Olot i la gent d'Olot em va donar tot el seu suport.

[El 19 de febrer de 2010 Mohamed va sortir de festa per Olot amb el seu tiet, que feia temps que no veia. Després de fer un tomb per diferents locals de nit olotins es van trobar que en un local d'oci el guàrdia de seguretat, dirigit-s'hi en castellà, els prohibia l'entrada. «Per què?», van preguntar. El guàrdia els va dir que eren ordres de l'amo. «Però quines ordres?», van insistir. «Prohibir la entrada de cualquier marroquí». Al seu carnet d'identitat hi diu *Mohamed*, però a Olot tothom l'anomena *Met*.]

—Aquest fet l'ha desmotivats o l'ha motivat a participar i a implicar-se més en la societat?

—Ni una cosa ni l'altra, de fet sempre m'he motivat sol, però en aquest cas vaig creure que el millor era fer-ho públic perquè no es repetís.

>> Algunes meses es van instal·lar en carpes.

i l vot en contra (PP). Val a dir que els partits van donar llibertat de vot als seus regidors.

La presentació de les mocions als diferents ajuntaments de la comarca va esdevenir un pas endavant a l'hora de facilitar el treball a l'organització, ja que les administracions municipals

hi van oferir un suport decidit: equipaments, locals, material, ajuda de la brigada, policia local...

Les setmanes anteriors a l'arribada de la primera onada de consultes es van haver de realitzar grans esforços logístics, i seguint l'exemple d'Osona es va decidir crear uns cossos de seguretat. Per a la plataforma va ser una font d'aprenentatge per afrontar i organitzar amb més rigor i professionalitat les altres consultes.

El 13 de desembre el país patia un temps fred, de rígid hivern, i als mitjans de comunicació el protagonisme se l'enduia la celebració de la Marató de TV3. La suma d'aquests fets feia patir els organitzadors, ja que s'afavoria l'abstenció. No obstant això, es va produir un gran èxit de convocària, perquè la participació comarcal va ser del 38,72%.

300 voluntaris i un més

Un capvespre, després d'una reunió, alguns membres de la plataforma Olot Decideix feien un toc al conegut bar El Cocodrilo i de sobte van veure arribar Alfons López Tena, notari, president del Cercle d'Estudis Sobiranistes, exvocal del Consell General del Poder Judicial de l'Estat Espanyol i militant de Convergència i Unió, que

venia de participar en un acte a Olot. Era l'hora de l'atreviment garrotxi, que els portà a convidar-lo a participar de la plataforma. López Tena acceptà donar-hi suport. En realitat s'implicà a la consulta com un voluntari més. Durant les setmanes anteriors, i sobretot els últims quinze dies abans de la consulta, es desplaçà a viure a Olot, concretament en un pis del Barri Vell que li deixà un membre de la plataforma. Això li permeté realitzar una campanya «a l'americana» o «a l'escaandinava», és a dir, celebrar petites reunions amb els diferents col·lectius de la societat olotina, un sistema que havia funcionat molt bé a Osona.

Es va entrevistar amb més de 50 entitats i empresaris d'Olot. En una d'aquestes entrevistes, se li va preguntar sobre els objectius esperats de participació, i el seu optimisme el va portar a manifestar pocs dies abans de la consulta que menys d'un 30% eren dolents, un 35% eren bons i un 40% molt bons.

El Manifest Olot

El pas següent va ser la redacció d'un manifest que va aconseguir les adhesions de 19 institucions comarcals, 117 associacions, entitats i partits polítics, i 2.050 signatures de ciutad

>> Serigrafia de Quim Domene creada per recaptar fons a Olot.

Un grup de voluntaris es va desplaçar a recollir el **vot anticipat** davant de l'espai de culte de la comunitat sikh

DAVID COROMINA

>> **López Tena i l'equip de voluntaris preparant la campanya d'Olot.**

dans provinents de diferents àmbits. La cara més mediàtica que va donar suport a la consulta i va signar-ne el manifest va ser el periodista Josep Puigbó.

Els nousvinguts

També va ser una bona iniciativa anar a parlar amb les comunitats d'origen estranger, ja que suposaven el 20% del cens.

Fins i tot un grup de voluntaris es van desplaçar un dia a recollir el vot anticipat davant de l'espai de culte de la comunitat sikh, just després de la celebració de l'oració. Un dels principals esculls amb què podia topar el procés era la baixa participació dels nousvinguts, i calia abordar i executar accions amb criteri dirigides a aquest públic objectiu.

La campanya a Internet

Durant la campanya, una eina determinant va ser la utilització de les xarxes socials i Internet. Gràcies a les tecnologies de la informació i la comunicació es van fer arribar nombrosos missatges a la societat olotina i es va aconseguir reclutar molts voluntaris. El grup de Facebook La Garrotxa Decideix va arribar a reunir 997 membres. A més, la plataforma disposava d'un

web molt ben elaborat i amb un bon contingut informatiu: www.lagarrotxadecideix.cat.

El pressupost i els ingressos atípics

El cost de la consulta a Olot s'ha valorat en 11.000 euros. Els organitzadors van haver de recórrer a l'enginy i realitzar diferents accions per aconseguir ingressos. Tot fent bullir l'olla, van editar cent cinquanta serigrafies originals de l'obra *Arrels i identitat*, de l'artista Quim Domene, que es podien adquirir al preu de 50 euros. També es van vendre samarretes, i el dia de la votació els 21 col·legis electorals disposaven d'una guardiola on la gent donava la voluntat. El finançament es va efectuar amb aportacions de persones anònimes que no van obtenir-ne cap benefici.

El vot anticipat

De ben segur que la gran aportació d'Alfons López Tena a la consulta d'Olot va ser la introducció del vot anticipat, gràcies al qual el 25 d'abril, abans de l'obertura dels 21 col·legis electorals, ja s'havien aconseguit 3.215 vots, xifra que es tradueix en una participació de l'11,63%.

DAVID COROMINA

La traca final: la votació

A Olot podien exercir el dret de vot 27.633 persones (22.927 amb DNI i 4.706 sense DNI). Van acudir a la votació observadors internacionals del Quebec, el País Basc i Escòcia.

Un cop completat l'escrutini dels 7.318 vots emesos, que representaven el 26,8% del total de persones que podien votar, el sí a la independència va obtenir el 97,29% dels vots emesos (7.106 persones), el no va obtenir el 2,04% (149 persones) i els vots en blanc van representar el 0,67% (49 persones).

A la roda de premsa de presentació de resultats, el coordinador de la consulta Alfons López Tena va afirmar: «Allò que preocupa al poble de Catalunya no és la Constitució ni l'Estatut, és la independència». També va recordar la feina que queda per fer i va etzibar: «Quan un poble s'organitza, es posa en marxa, no hi ha res que el pugui aturar».

Tal com van destacar els observadors internacionals, el referèndum va ser un exemple de transparència, ja que tant els periodistes com els mitjans de comunicació van disposar de totes les facilitats i van poder ser presents a la votació i al recompte.

David Coromina és tècnic en comunicació i relacions públiques.

El cost de la consulta a **Olot** s'ha valorat en **11.000 euros**